

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස.....

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ පරිනිර්වාණය ට ප්‍රථම දුන් මහා දානය වන චුන්දකර්මාර පුත්‍රයා විසින් දුන් දානය ට පූජා කරන ලද සුකරමද්දවය මාංශයකැයි සමහරෙක් කියති. එය මාංශයක් නොව හතු වර්ගයකැයි තවෙකෙක් තර්ක කරති.

මේ පිළිබඳව ඇති දුර්මත බණ්ඩනය කරනු වස් මහා අට්ඨකථාව හා ටීකාවන් ගෙන් උපුටා ගත් කරුණු පහත දැක්වේ. සැක ඇත්තෝ සැක දුරුකර ගනිත්වා.

මේ පිළිබඳව පවතින මිථ්‍යා මත

- 01. සුකරමද්දව යනු උගරන් විසින් පාගන ලද තැන්වල හටගත් උණබොඩ විශේෂයකි
- 02. සුකරමද්දව යනු උගරන් විසින් පාගන ලද තැන්වල හටගත් නයි හතු විශේෂයකි
- 03. සුකරමද්දව යනු රසායනික විශේෂයකි
- 04. සුකරමද්දව යනු පස්ගෝ රස යොදා සාදන ලද මෘදු සිනිඳු ආහාරයකි

පහත දැක්වෙන උපුටනයන් හි යටින් ඉරි ගසා ඇත්තේ ඒ මිත්‍යා මත පිළිබඳව අට්ඨකථාවාරීන් වහන්සේලා එකල කළ පෙන්වා දීම් ය.

සත්‍යය

සුකරමද්දව යනු තරුණ නොවූ මහළු නොවූ නොමේරූ උගරෙකු ගේ මාංශයයි.

01. උදානපාළි අට්ඨකථාව

PA 23 KN3 Udana Attakatha - PDF 277

පටියාදාපෙත්වාති සම්පාදෙත්වා. “සුකරමද්දවන්ති සුකරස්ස මුදුසිනිද්ධං පවත්තමංස”න්ති මහාඅට්ඨකථායං චුත්තං. කෙච්ච පන “සුකරමද්දවන්ති න සුකරමංසං, සුකරෙහි මද්දිතවංසකලීරො”ති වදන්ති. අඤ්ඤෙ “සුකරෙහි මද්දිතස්පදෙසෙ ඡාතං අභිජත්තක”න්ති. අපරෙ පන “සුකරමද්දවං නාම එකං රසායන”න්ති භණ්ණි. තඤ්ඤි චුන්දො කම්මාරපුත්තො “අජ්ජ භගවා පරිනිබ්බායිස්සති”ති සුත්වා “අජ්ජෙව නාම නං පරිභුඤ්ජිත්වා චිරතරං තිට්ඨෙය්‍යා”ති සත්ථු චිරජීවිතුකමායතාය අදාසිති වදන්ති.

සුකර මද්දවය යනු උරෙකු ගේ මාදු සිනිඳු වූ පවත්ත මාංශය යැයි මහා අට්ඨකථාවේ කියන ලදී. සමහරු වනාහි සුකර මද්දවය යනු සුකර මාංශයක් නොව උගරන් විසින් පාගන තැන උණබොඩ වර්ගයක් යැයි කියති. තවත් අය සුකරයන් විසින් පාගන ලද ප්‍රදේශයෙහි හටගත් ගත් නයි හතු වර්ගයකැයි කියති.

"තවත් සමහරුන් සුකර මද්දවය යනු එක් රසායනයකැයි කීවෝ ය."

එහි චුන්දකර්මාර පුත්‍රයා අද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිරිනිවන් පානා සේක් යැයි අසා යම්කිසි දෙයක් පරිභෝජනය කොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විරාත් කාලයක් ජීවිතය පැවැත්වීමට පහසුවේවා යැයි යන අදහසිනි."

02. දීඝනිකාය අට්ඨකථාව

සුකරමද්දවන්ති නාතිතරුණස්ස නාතිජ්ණ්ණස්ස එකපෙට්ඨකසුකරස්ස පවත්තමංසං. තං කිර මුදු වෙව සිනිද්ධඤ්ච හොති, තං පටියාදාපෙත්වා සාධුකං පවාපෙත්වාති අත්ථො. එකෙ භණන්ති – “සුකරමද්දවන්ති පන මුදුඔදනස්ස පඤ්චගොරසයුසපාවනවිධානස්ස නාමෙතං, යථා ගවපානං නාම පාකනාම”න්ති. කෙච්ච භණන්ති – “සුකරමද්දවං නාම රසායනවිධි, තං පන රසායනසත්ථෙ ආගච්ජති, තං චුන්දෙන – ‘භගවතො පරිනිබ්බානං න භවෙය්‍යා’ති රසායනං පටියත්ත”න්ති. තත්ථ පන ද්විසභස්සදීපපරිවාරෙසු චතුසු මහාදීපෙසු දෙවතා ඔජං පක්ඛිපිංසු.

සුකරමද්දවය යනු අතිතරුණ නොවූ අතිමහළු නොවූ එක්තරා ජ්‍යෙෂ්ඨ උගුරෙකු ගේ අනවජ්ජ මාංශයයි. එය වනාහි මෘදු වූත් සිනිඳුවූත් වෙයි. පිළියෙල කළ මාංශයක් විය යනු අර්ථයයි.

සමහරු සුකරමද්දවය යනු මෘදු ආහාරයක්, පස්ගෝ රස යොදා පිළියෙල කරන මෘදු ආහාරයකට නමක් යැයි කියති.

සමහරු සුකරමද්දවය යනු බෙහෙතකි. එය වනාහි වෛද්‍ය ශාස්ත්‍රයේ පැමිණේ. එය වූන්ද විසින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ පිරිනිවන් පෑම නොවේවා යන අදහසින් බෙහෙතක් පිළියෙල කරන ලදී යි කියති.

එහි වනාහි දෙදහසක් පරිවාර දූපත් ඇතුළු සතරමහා ද්වීපයන්හි දෙවියන් දිව්‍ය ඕජාව බහාලූහ.

තවදුරටත්.....

02. දීඝනිකාය ටීකාව

කම්මාරපුත්තවූන්දවත්ථුවණ්ණනා

189. සුකරමද්දවන්ති වනවරාහස්ස මුදුමංසං. යස්මා වූන්දො අරියසාවකො සොනාපන්තො, අඤ්ඤෙ ව භගවතො, භික්ඛුසඬ්ඝස්ස ව ආහාරං පටියාදෙන්තා අනවජ්ජමෙව පටියාදෙන්ති, තස්මා වූන්තං “පවත්තමංස”න්ති. තං කිරාති “නාතිතරුණස්සා”ති ආදිනා වූන්තවිසෙසං. තථා හි තං “මුදු වෙව සිනිද්ධඤ්චා”ති වූන්තං. මුදුමංසභාවතො හි අභිසඬ්ඛරණවිසෙසෙන ව “මද්දව”න්ති වූන්තං. ඔජං පක්ඛිපිංසු “අයං භගවතො පච්ඡිමකො ආහාරො”ති පුඤ්ඤවිසෙසාපෙක්ඛාය, තං පන තථාපක්ඛිත්තදිඛිබොජනාය ගරුතරං ඡාතං.

"සුකර මද්දවය යනු කැලෑ උගුරෙකුගේ මෘදු මාංශය"

සැක ඇත්තෝ සැක හැර ගනින්නා.....